

Odiseja ili... ... Alida i Aida u Grčkoj

Alida Devčić Crnić, prof. i dipl. knjižničarka

OŠ Podmurvice, Rijeka
alidadevi@gmail.com

AGENCIJA ZA
MOBILNOST I
PROGRAME EU

Erasmus+

S početkom školske godine saznali smo da je našoj, OŠ Podmurvice, odobren još jedan Erasmus+ projekt: “Environment surrounding us a challenge and responsibility”, “Priroda koja nas okružuje kao izazov i odgovornost” skraćeno “Nature around us” ili “Priroda oko nas”. Trajat će dvije godine od 1. 10. 2015. do 1. 10. 2017. godine. Po završenom projektu sveukupno ćemo dobiti 21. 800,00 eura za tri putovanja na koja idu po dva učitelja u Tursku, Grčku i Češku Republiku i četiri putovanja na koja idu učitelji s djecom u Španjolsku, Hrvatsku, Češku Republiku i Latviju. Glavni koordinator je Ivana Širikova iz Češke Republike, a u našoj školi ekipa ostaje ista kao u prošlom Comeniusu: Alida Devčić Crnić, dipl. knjižničarka, Aida Marković Kranjčec, prof. matematike, Želimir Lalić, prof. biologije i Marin

Bogičević, dipl. pravnik i tajnik škole. Projekt, kao i uvijek, podržava ravnateljica Dubravka Dužević, a na aktivnostima s djecom rade i Tamara Turčić, prof. likovne kulture, Biljana Grbić, dipl. učiteljica razredne nastave te Krešimir Špralja, prof. češkog jezika.

Naš prijedlog za logo projekta: Mare Šimić, 13 godina.

Na prvu mobilnost u Grčku krenule smo Aida Marković Kranjčec i ja. I tako je Odiseja započela... Iako mi se sada, u toplini doma, čini da smo proživjele zabavnu avanturu kojoj se možemo nasmijati, na samom putovanju i nije bilo tako. Putovanje avionom krenulo je od Zagreba do Beograda, pa od Beograda do Atene, zatim taksijem do Pireja i trajektom pet sati do sela Naousa na otoku Parosu. Bilo je doista stresno jer se svaka minuta trebala poklopiti kako bi uhvatili različita prijevozna sredstva. Osim

toga, zbog recesije, Grci traže da se sve plaća unaprijed karticama iz Hrvatske, što znači da svako zakašnjenje podrazumijeva i propalu kartu te nove, povećane troškove.

Na brodu lagano smirenje, traženje novih partnera iz Češke, Poljske, Španjolske, Latvije, Turske... Svi učitelji su isti – skromni i malih plaća pa se ne usuđujemo međusobno nazivati jer interneta nema, nego se prepoznajemo po Facebook profilima na kojima smo se ranije sprijateljili.

Uz kavice na palubi predstavljamo se; sve su to, uglavnom, mladi ljudi u tridesetim godinama. Zato moju kolegicu i mene malo iznenađuje pitanje: “Zar vi u vašim godinama još imate motivaciju za sudjelovanje u projektima?” Pa se potihom zapitkujemo kada smo mi to došle u “te” godine?! Ne osjećamo se baš u nekim godinama, sad smo baš u najzrelijim godinama za sve.

I da, u ovom je projektu jaka ženska energija. Na prvoj mobilnosti bio je samo jedan muškarac – Raul iz Madrida u Španjolskoj.

Pročešljavamo aktivnosti koje ćemo morati realizirati tijekom sljedeće dvije godine. U razgovoru ugodnom na velikom brodu – *feriju*, to nisu naši mali trajektići, došli smo do čarobnog otoka Parosa.

Bila je već ponoć, ali mala grupica naših domaćina, grčkih učitelja, veselo nas je dočekala i spremila u autobus koji nas je odveo do luksuznog hotela u prepoznatljivoj bijelo – plavoj nijansi. Iz sobe pogled na bazen, a u daljini more... Jesmo li u raju? Sve izgleda pitomo, maleno, mirno. Zapamtite ovu rečenicu jer se atmosfera mijenja u drugom dijelu putopisa.

Inače, moramo pohvaliti naše domaćine iz Grčke koji su nam pripremili bogat i zanimljiv program. Naousa je malo, slikovito, ribarsko mjesto prepuno prirodnih ljepota, turističkih atrakcija, bogate povijesti i kulture, a

otočani su vrlo topli i prijateljski raspoloženi. Sretni su što su se rodili u tako zdravom i nezagađenom okruženju. Raznobojne barčice, uske uličice i bijele kućice u grčkom stilu, ne smiju biti više od tri kata i s karakterističnim plavim škurama. Naousa je vrlo popularno ljetno odredište.

Školska zgrada je nova, sagrađena po europskim standardima i pod nadležnošću Europske unije. Građena u obliku amfiteatra. Školu pohađa 220 učenika, od 6 do 12 godina, i ima 25 učitelja. Nije samo školska zgrada mlada nego i učitelji, najstariji ima 35 godina. Rečeno nam je da u Grčkoj mladi ljudi započinju raditi na otocima, a zatim se nakon stečenog iskustva vraćaju na kopno. Imaju novčani poticaj države, ali im je to ljeti nedovoljno jer su cijene, zbog velikog broja turista iz cijelog svijeta, enormno visoke.

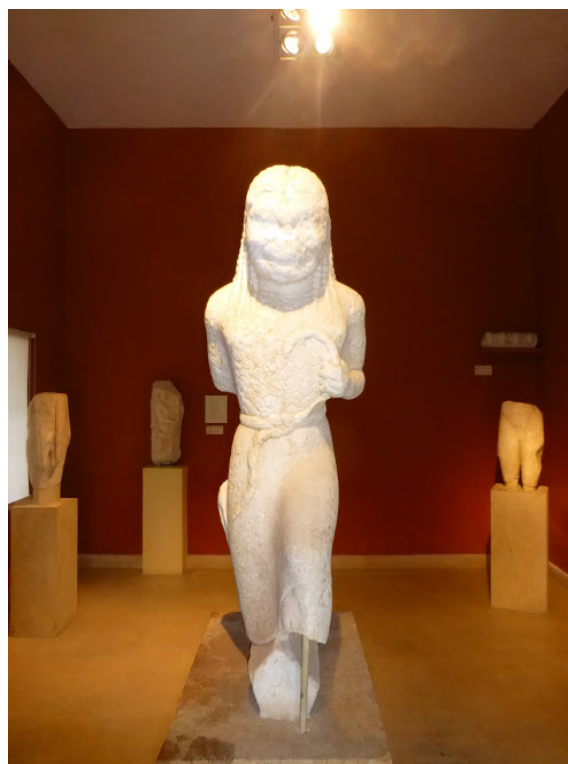
Učenici su vrlo disciplinirani, na dvorištu nema povišenih tonova. Predstavili su nam kako će izgledati njihovo sudjelovanje u paradi 28. 10. na Dan *Ohi* ili "Ne" dan. Taj dan predstavlja sjećanje na odbijanje talijanskog ultimatumu na početku grčkog učešća u Drugom svjetskom ratu.

Dakle, učenici su pod budnim okom svog profesora tjelesne kulture vježbali kako će stupati u paradi nalik vojnoj. Možete li to zamisliti kod nas? I da, njihov nam se odgoj učinio malo

spartanski... Vrlo su dosljedni i u tome da ne žele fotografiranje svojih učenika tako da nećete vidjeti njihova lica.

Posjetili smo i Piso Livadi, još jedno tradicionalno grčko otočko selo koje ima kozmopolitski karakter.

Zanimljiva je i Parikia, glavni grad otoka i luka, glavna poveznica s kopnom, dvaput dnevno. Domaćini su

nas odveli i u Arheološki muzej koji nas je iznenadio svojim imponantnim eksponatima. Mala, ali vrlo vrijedna kolekcija, prava je knjiga povijesti: mramorni kip sirene Gorgo koji je očuvan u cijelosti i potječe iz 6. stoljeća prije Krista, podni mozaici, amfore.

Po otoku su razbacane i simpatične vjetrenjače.

Naravno, kraj boravka na otoku bio bi promašen bez grčke noći i plesanja Sirtakija, a da o ukusnoj, zdravoj, mediteranskoj prehrani s puno ribe, hobotnice, grčke salate i gustog grčkog jogurta, ni ne govorimo.

A onda su se Bogovi naljutili, i kao u grčkoj drami, nebo se zamračilo, a crni oblaci su se zakovitlali. I na otok je došao neki vjetar poput naše buu-uuurrrrrreeee...

Morali smo ostati dan duže jer trajekti nisu vozili... to je značilo dan duže u hotelu... to je značilo da avionska karta iz Atene za Beograd propada... sve domino kockice našeg puta u nizu lagano su se porušile: hotel u Ateni, avionska karta iz Beograda do Zagreba i autobusna karta od Zagreba do Rijeke.

Nakon početne panike shvatile smo da ne možemo ništa promijeniti pa smo čekale da se Bogovi umilostive. Sljedećeg smo dana, po još uzburkani-
jem moru, krenule natrag i nismo htjele gubiti vrijeme u unutrašnjosti broda. Svih pet sati provele smo na palubi gledajući otoke Naxos, Mykonos, Tinos kao i neke bezimene, opasne, s kojih su Odiseja dozivale sirene... činilo nam se da smo u nekom mitu ili legendi.

Naravno, nismo mogle otići iz Grčke, a da se na povratku ne zaustavimo u Ateni i ne osjetimo dodir grčkih bogova na svedremenoj Akropoli. I zaista je posebna. Bogovi su znali uživati pa su i nama dali to zrnice mudrost, a grčke su nam muze dale inspiraciju za ovaj putopis, jer Grčka jest kolijevka kulture i Grci su s pravom ponosni.

*Autorica
fotografija
iz Grčke je
Aida Marković
Kranjčec*

